

מאלין אתוון, נהירין ארבע אחרנין. מא' נהיר גימ"ל, דאיהי אגר טב
לצדיקייא, דאקרי גמול, ועל דא כתיב (ישעיה נח) אז תתענג על יי'.
מח' נהיר יו"ד, דהיא חכמה, פלא אסתים ביו"ד, דאיהי סתימא מפל
סטריו, ובגין פך, לא אשתכח, דכתיב, (איוב כח) ולא תמצא בארץ החיים.
מה', נהיר פ"ף. דאיהו נהירו ומשח רבות, דאתרק מאימא, לההוא אתר
דאתקרי קרן, ואקרי קרן היובל. ודא מלכות דוד. ובגין פך, לית משיחא,
אלא ברזא דכ"ף.

ק' מע' נהיר ק', פמה דע' שבועין, פך ק' מאה, דאינון שלימו, והכי הוא,
ובגין פך, בהאי חיה שלימו דכלא. (ד"א שלמא דכלא) וכל מאן דידע רזא
דא, ואזדהר ביה, זפאה חולקיה.

גופא דמלפא, אתפשטותא דתפארת, דגוונין ביה מתחברן. דרועין
דמלפא, נהירו דחסד וגבורה. ובגין פך ימין ושמאל. מעוי בדעת
אתתקנו, עייל ברישא, אתתקן ואתפשט לגו, ובגו גופא.

שוקין אתאחדן בתרין נהורין, ואינון תרין נהורין ממש. שוקין ותרין
פלגין. פלהו (ס"א תליו ומתחברו) מתחברן באתר חד, דתמן אתפנש פל
רבות, וכל משחא דגופא. ומתמן, שריין פל ההוא רבות, לאתר דאתקרי
יסוד עולם. יסוד, מההוא אתר דאקרי עולם. ומאן איהו. נצח והוד, ועל
פך, יי' צבאות שמו בריך הוא בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמין.

כל הני תקונין, אתיין לאתחברא בחד, עד דכל רבות קדשא, נטיל כלא
האי יסוד, ואשדי לנוקבא, ומתברכא מגיה. אימתי מתברכא (דף קכ"ג)
מגיה. בשעתא דאתתקנו דינין דלתתא. וכד דינין מתתקנין לתתא,
מתתקנין לעילא, וכל תקונין דמלפא, בחדוותא, בשלימו, דאינון שמא
קדישא, והוה כלא חד. וכדין הוא שארי בגווייהו, דכתיב, (תהלים פב) אלהים
נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט.

וכד דינין לא מתתקנו לתתא, בבכחול הכי לעילא. דכל תקונין לא מתישרן
הכי, דהא אימא אסתלקת מעל פנין, ובנין לא ינקי, דהא יסוד לא
אשדי בנוקבא, וכל דינין מתערין, וחויא תקיפא שלטא. בבכחול, תקוני
מלפא על דינא אסתלקו, דכיון דהאי נוקבא לא מתברכא, וצדיק לא
נטיל. וחויא תקיפא שלטא. ווי לעלמא דינקא מנייהו.

אמר רבי אלעזר, פל הני תקונין, אבא גלי לון, בגין דלא ייעול בכסופא
לעלמא דאתי. השתא אמאי אצטריכו לאתגלאה. אמר ליה רבי
אבא, ההוא דאנא פתבנא מבוצינא קדישא, אמינא (פתבנא) לגבי חבריא,
דהא אינון ידעין מלין, והא אצטריף למנדע, דכתיב, (שמות י) וידעתם כי